

-- Til-NAV-fra-RLH-20231104.html

--

Til
NAV, Familie- og pensjonsytelser,
Deres saksnummer: 0806982

Fra
Rune Leander Hansen,
Vikeveien 1808, NO-5568 Vikebygd,
E-post: hunwww@online.no
Telefon: 91 81 51 66

Dato: Lørdag 04. november 2023.

Jeg hermed henviser til og besvarer deres brev datert 24.10. 2023 som jeg mottok i og med posten 02.11. 2023.

Jeg og min ektefelle og våre barn er fortsatt nu i mange år kidnappet og under terror, utplyndring og trusler av den samme politiske offentlige mafia-virksomheten hvor også NAV har vært involvert delaktig og medskyldig. Jeg er for vårt vedkommende ikke kjent med noen endringer, det pågår enda og svekker, utplyndrer og ødelegger meg og oss stadig mere. Alt dette har jeg skriftlig fortløpende daglig kontinuerlig etter evne siden angrepene og kidnappingen dokumentert for NAV og offentligheten.

Min ektefelle har jeg ikke på grunn av mafia-virksomhetens avgjørelser og skriftlige offentlige trusler ikke kunnet se, snakke med eller ha kontakt med på nu mere enn ti år. Omtrent det samme i forhold til våre barn. Våre liv og vår familie er utplyndret og ødelagt. Vi har vært og er frastjålet våre menneskerettigheter.

En av taktikkene til den angjeldende mafia-virksomheten er at det "gies" med den ene hånden, samtidig som det taes, ødelegges og drepes med den andre.

At NAV og mange andre norske offentlige instanser forholder seg kriminelt til helheten i dette og til menneskerettighetene har vært og er et faktum. At jeg så langt og lenge har "overlevd" dette har vært og er mangfoldig meget vanskelig, men jeg "lever" enda.

Alle de felles-menneskelige menneskeretts-konvensjonene har sentralt og meget tydelig lov-bestemt at enhver menneskerettighet alltid er og skal være umistelig og uavhendelig for enhver av nasjonens borgere. Men mafia-virksomheten og dens medspillere saboterer dette i dagens Norge, så også i og med NAV.

Alt dette har jeg efter evne og presist og sannferdig informert og opplyst både NAV og offentligheten om, ikke minst også som folke-opplysning. Blandt annet forleden dag om "Menneskeretts-konvensjonene - noen selvfølgeligheter", som jeg nu her i sin helhet gjengir:

Rune L. Hansen, 20231030:

Menneskeretts-konvensjonene - noen selvfølgeligheter

Mange mennesker vet faktisk enda ikke hva menneskerettighetene er - og betyr. Dette er et enormt alvorlig og katastrofalt problem forårsaket av mennesker som forfalsker, bagatelliserer og ignorerer menneskerettigheter.

En slik holdning til de felles-menneskelige menneskeretts-konvensjonene resulterer selvfølgelig i forskjellig slags hovmod, splittelse, vilkårlighet, synsing, ideologier og katastrofer. Bare det å unnlate helhetlig og presis å studere og forholde seg til de uforfalskede menneske-konvensjonene er i seg selv, særlig for mennesker som har eller ønsker å ha innflytelse på politikk og offentlige forhold, et vitnesbyrd om groteskt hovmod.

Er oppdragelsen og opplæringen og håndhevelsen i menneskeretts-konvensjonene mangelfull eller dårlig så blir konsekvensene hovmod, snever egoisme, nød, falskhet, urettferdighet og katastrofer - og samfunnet perverteres. Blandt annet konstitusjonen i USA har likheter med menneskeretts-konvensjonene, men er enda mangelfull og dårlig i forhold til menneskeretts-konvensjonene og deres umistelige forpliktelser og rettigheter.

Enhver menneskerettighet er og skal være umistelig og uavhendelig. Det er og skal være nasjonens og medborgernes forpliktelse å beskytte denne selvfølgelighet og hensikt - uten å krenke, forfalske, glemme eller ignorere noen menneskerettighet. Hensikten er den selvfølgelighet å sikre enhver medborgers absolutt alle menneskerettigheter, alltid uten unntak. Det eneste lovlige "unntak" er uforfalsket nødverge på en mildest mulig måte for en kortest mulig tid. Falskt eller unødvendig nødverge er grov kriminalitet.

Offentlige menneske-krenkelser, inklusivt unødvendig eller falskt nødverge, skal og må selvfølgelig optimalt repareres og proporsjonalt straffe-forfølges.

Hensikten og metoden i og med de felles-menneskelige menneskerettighets-konvensjonene er enkel og entydig og må ikke og skal ikke vanskeliggjøres av formaliteter, forfalskninger eller korrupt politikk. Å forbedre forholdene i og for en nasjon er en organisk naturlig prosess som kreeres nedenfra via lex superior og opp av nasjonens enkelt-mennesker som hjelper hverandre og har tilgang til hverandres hjelp i hundre

prosent samsvar og harmoni med menneskeretts-konvensjonene. Nasjoner og mennesker er unike og lærer av hverandre, i alle retninger, hvilket skal og må være en organisk prosess.

Menneskeretts-konvensjonene har vokst frem i en langvarig global historisk organisk prosess med felles-menneskelige erfaringer og erkjennelser for å beskytte og hjelpe absolutt ethvert menneske og samfunn. De er og skal være en ukrenkelig helhet for å beskytte mot forurettelser fra vilkårlighet, hovmod, perversiteter og dumhet.

Derfor er menneskeretts-konvensjonene høyeste og viktigste lov og rett, *lex superior*, både nasjonalt og internasjonalt.

At menneskeretts-konvensjonene er en ukrenkelig helhet betyr blandt annet at alle nasjonale avgjørelser og bestemmelser hundre prosent må være i samsvar med absolutt alt og det hele innhold i menneskeretts-konvensjonene. Er de ikke det så er det offentlig organisert kriminalitet.

De felles-menneskelige menneskeretts-konvensjonen og deres hundre prosent samsvarende under-bestemmelser er absolutte som er og skal være høyeste og gjeldende lov og rett i forhold til all offentlig politikk og forvaltning. Hva enten man liker det eller ikke, og menneskeretts-krenkere liker det ikke.

At noen føler eller sier seg krenket er ikke det samme som at deres menneskerettigheter er krenket. En menneskerett er noe konkret og presis og ikke hva noen tror eller ønsker som en menneskerettighet.

Menneskerettighetene er en helhet hvor alle menneskerettigheter alltid samsvarer med hverandre og helheten. Menneskerettigheter er ikke og skal ikke være noen form for menneskeretts-krenkelser. En menneskerettighet skal ikke kunne krenke en annen menneskerettighet. Og heller ikke kunne forfalskes.

*

Å akseptere en offentlig nasjonal menneskeretts-krenkelse er kriminalitet, som hvis den ikke repareres medfører og åpner for vilkårlighet, splittelser, grådighet, menneske-forakt, ødeleggelser og katastrofer.

En offentlig menneskeretts-krenkelse som forfalskes, ignoreres eller ikke optimalt repareres kjennetegner grov kriminalitet og et terror-regime. Og menneskeretts-krenkelser foreldes ikke.

Det er i alle menneskeretts-konvensjonene lovbestemt at enhver menneskerettighet er og skal alltid for absolutt enhver borger være umistelig og uavhengelig. Dette skal sikres og

beskyttes av alle nasjonale myndighets-representanter og for barn først og fremst av barnets biologiske foreldre.

Enhver borger og enhver borgers beslutninger som helhetlig er i samsvar og harmoni med menneskeretts-konvensjonene er en nasjonal myndighet.

Menneskerettighetene er og skal altså være absolutte - uten dette faktum vil de være menneskeretts-krenkelser og vilkårlighet. Enhver offentlig menneskeretts-krenkelse er kriminalitet. Som også er lovbestemt i alle menneskeretts-konvensjonene, inklusivt Menneskerettserklæringen Art 30 (UDHR) at:

"Ingenting i denne erklæring skal tolkes slik at det gir noen stat, gruppe eller person rett til å ta del i noen virksomhet eller foreta noen handling som tar sikte på å ødelegge noen av de rettigheter og friheter som er nevnt i Erklæringen."

Og som innledningsvis er lovbestemt i blandt annet Menneskerettserklæringen (UDHR) - at:

"Enhver har krav på alle de rettigheter og friheter som er nevnt i denne erklæring, uten forskjell av noen art (...)

- Da anerkjennelsen av menneskeverd og like og umistelige rettigheter for alle medlemmer av menneskeslekten er grunnlaget for frihet, rettferdighet og fred i verden"

Barnekonvensjonen (CRC), som jo også er en av menneskeretts-konvensjonene, har blandt annet i sin innledning - også lovbestemt, at:

"De stater som er part i denne konvensjon,

- som tar i betraktning at anerkjennelsen av den iboende verdighet hos alle medlemmer av menneskeslekten og av deres like og uavhengelige rettigheter (...)

- som erkjenner at De forente nasjoner i Verdenserklæringen om menneskerettighetene (UDHR) og i de internasjonale menneskerettighetskonvensjonene har fastslått og er blitt enige om at alle har krav på alle de rettigheter og friheter som er fastsatt i disse, uten forskjellsbehandling av noe slag".

("that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind")

Og i Art 4, at:

"Partene skal treffe alle egnede lovgivningsmessige, administrative og andre tiltak for å gjennomføre de rettigheter som anerkjennes i denne konvensjon."

Det alltid eneste "unntak" som kan lovliggjøres, er den tvingende nødvendighet som befinner seg i begrepet lovlig og uforfalsket nødverge (emergency / nødsituasjon). Hvilket blandt annet innebærer for en kortest mulig tid - og reell forholdsmessighet - med snarest mulig gjenopprettelse som aktiv og reell hensikt, også i praksis. Og at absolutt ingen menneskerettighet (og heller ingen adekvate forhold) skal kunne forfalskes eller neglisjeres. Uforfalsket nødverge (emergency) er uansett absolutt bare for en kortest mulig

tid på en mildest mulig måte.

Altså kan ingen ansatte i den offentlige forvaltningen, hvem enn de er, bestemme hvilke eller hvem menneskerettigheter skal gjelde. Det er allerede bestemt, i menneskerettskonvensjonene. Politisk offentlig å forsøke endre det er kriminalitet - og forræderi og tyveri.

Andre lands borgere skal heller aldri kunne skade, krenke eller svekke noen av borgerenes menneskerettigheter, hverken deres trivsel eller trygghet eller noen annen menneskerettighet.

Politiske eller offentlige endringen skal ikke kunne skje i ens nasjon uten at de sikkert forbedrer borgerenes trivsel og trygghet - og absolutt enhver borgers absolutt enhver og alle uforfalskede menneskerettigheter betrygges og sikres.

Falskt eller unødvendig nødverge er kriminalitet som adekvat og forholdsmessig skal straffeforfølges og repareres.

*

Penger er makt - og makt er penger.

Det sies i Bibelen, Forkynneren 5,9, at: "Den som er glad i penger, får aldri nok av dem, og den som elsker rikdom, får aldri vinning nok."

Slik er det i alminnelighet med makt også.

En nasjons økonomi er på visse måter en slags natur-ressurser - natur-ressurser tilhørende nasjonen og dens rettferdige og lovlige politikk i og for enhver av nasjonens borgere, uten å diskriminere eller forurette noen.

Store eller unødvendige inntekts-forskjeller er og blir perverterende og samfunnsødeleggende - og representerer grådighetens politikk og grådighetens land.

Nasjoner har tidvis både nu og tidligere blitt katastrofalt ødelagt av selv-forsterkende politiske lederskap og eliter, men også av eksterne.

Det er menneskeretts-konvensjonene de skal forsterke, og ikke kriminelt seg selv eller andre.

Mennesker har forskjellige talenter, styrker og svakheter, men skal ikke forledes til å måtte kjempe for penger eller makt.

For store eller unødvendige inntekts-forskjeller er eller innebærer hverken rettferdighet, trivsel, trygghet eller likhet for loven.

Mange mennesker i mange land har mere eller mindre skjult og sofistikert løgner, tyveri og drap som taktikk for makt, karriære og egoisme i hverdagen og livet, fordi de har lært eller tror det lønner og gir fordeler og rikdom for seg selv. Mange andre satser mere eller mindre på likegyldighet, eller på sex, etc. Mange mennesker er blandt annet for naive til godt nok å forstå hvor ondsinnede og falske visse mennesker kan være eller bli.

Falskhet, tyveri og drap har vært og er både en metode, livsstil, politikk og taktikk for mange mennesker.

Soros-politikk, beslutninger og handlinger for fordeler av menneske-krenkelser, er kriminalitet. Slik kriminalitet er smittsom og livs-farlig hvis den ikke hindres.

Mangler, forfalskninger og unnlatelser i forhold til dette har skapt og skaper mange problemer og katastrofer.

Dumhet, hovmod, vilkårlighet, svik og indoktrinering får mennesker til å lyge, forfalske, stjele, ødelegge og drepe - og til mere eller mindre vellykket å forsøke å alliere seg med likesinnede for å forsterke sine holdninger.

Krig og all annen motsatt lov og rett er lønnsomt for kriminelle og perverse. Investeringer i motsatt lov og rett gir fortjeneste og fremgang for kriminelle og perverse og deres medspillere, særlig i offentlige instanser - om den motsatte lov og rett ikke godt nok avsløres og repareres. For naive mennesker kan dette høres ut som overdrivelser, men det er ikke det, det er grov kriminalitet utøvd av kriminelle myndighets-representanter. Det er ikke bare dårlig politikk, det er kriminalitet.

De styrende kreftene i den offentlige forvaltningen i dagens Norge og deres medspillere har i flere ti-år i stigende grad vært en selv-forsterkende offentlig mafia-virksomhet hvor det er falskhet, hykleri, vilkårlighet, utplyndring, terror og drap som mere eller mindre sofistikert utøves. Slik i forskjellig grad har det vært og er det enda i mange land og jurisdiksjoner, både i Europa, USA og mange andre steder.

Politikere og offentlig ansatte eller andre som mere eller mindre skjult eller sofistikert utplyndrer, skader eller dreper mennesker skal ikke kunne forekomme. Når det likevel forekommer, overfor en eller flere medborgere eller i forhold til andre nasjoner så må konsekvensene optimalt bli reparerende, rettsindige og forholdsmessige.

Krig, innvandrings-politikk eller bistands-politikk etc. skal heller ikke kunne krenke eller

svekke et samfunns eller en nasjons borgere sine menneskerettigheter.

Ulovlig lov og rett, inklusivt ulovlig nødverge, er også kriminalitet.

En av alle de mest sentrale menneskerettighetene har lovbestemt følgende, i ICESCR (Den Internasjonale konvensjon om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter), i Art 11:

"Konvensjonspartene anerkjenner retten for enhver til en tilfredsstillende levestandard for seg selv og sin familie, herunder tilfredsstillende mat, klær og bolig, samt til stadig bedring av sine leveforhold. Konvensjonspartene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre virkeliggjørelsen av denne rett".

*

Politikken og rettsvesenet må endres for å komme i samsvar med menneskerettskonvensjonene. Hverken menneskeretts-krenkere eller eliter kan eller skal styre slikt.

At ekteskapet, familien, landskapene og nasjonen er ment å være til nytte og hjelp for enkelt-mennesket er en sentral vesentlighet og selvfølgelighet i de felles-menneskelige menneskeretts-konvensjonene, hvilket det historisk også har vært og er i alle menneskelige samfunn.

Egoistiske og hovmodige mennesker, inklusivt også hyklere og dumrianer, forakter eller ignorerer at mennesker og samfunn har slike verdier. Eller de hykler for å narre andre. Når hyklere hermer etter rettferdige så er det for best mulig å narre andre, ofte som papegøyer. Når mennesker, instanser, dommere og nasjoner foruretter andre så er de som oftest også hyklere. Hyklere er halv-hjertede som produserer, ønsker eller formidler halv-sannheter, knebling, fortelser og korrupsjon.

Dumme, kriminelle eller naive politikere og politiske ordninger tiltrekker seg verstinger og premieres og infiltreres av slike, selvfølgelig.

Politikk skal ikke være hverken vilkårlighet, kriminalitet eller en risiko-sport. At det er slik er både nasjonalt og globalt stadig mere katastrofalt, ødeleggende og livs-farlig. Uansett antallet mennesker som nasjonalt mere eller mindre direkte rammes.

Fakta kan være kompliserte og forvirrende, men de uforfalskede menneskerettene er ikke det. Og fakta hverken rettferdiggjør eller lovliggjør en menneskeretts-krenkelse.

De faktiske forhold kan av mangfoldige grunner være kompliserte og lett eller vanskelige å forstå og dog uansett fullstendig annerledes enn hva mennesker ser, hører eller tror.

Nødverge må godt dokumenteres og offentliggjøres for lett å kunne avsløres hvis nødverge er forfalsket. Likeså nødvendige midlertidige dommer og avgjørelser. Slikt må og skal også være lett å undersøke og avsløre av ethvert menneske, i enhver sak.

Vi lærer av hverandre - med fri kommunikasjon er vi sannhets-søkende. Hvis samfunnet og menneskene kommuniserer fritt blir verden rikere - hvis samfunnet og menneskene ikke kommuniserer fritt blir verden fattigere og åpen for makt-eliter og kriminalitet. Fri kommunikasjon innebærer selvfølgelig ikke fri kommunikasjon for kriminalitet, perversiteter, uanstendighet og umoral - slikt hindres med rettsindig forholdsmessighet.

Ytringsfrihet og fri kommunikasjon er en menneskerettighet, men er en av mange menneskerettigheter som ofte krenkes av mennesker, regimer og instanser som ikke ønsker slike menneskerettigheter. Fri kommunikasjon krenkes brutalt av for eksempel blandt annet politikerene Trudeau i dagens Canada - som tror seg å kunne bestemme at ikke andre mennesker skal kunne snakke, kommunisere eller tenke fritt uten å straffes for det. Trudeau og andre soros-politikere, devos-politikere og mange andre kriminelle og perverse ønsker nettopp det, for ikke å bli avslørt, å bestemme at andre mennesker ikke skal kunne snakke eller tenke fritt.

Menneskeretts-konvensjonene handler om og har som hensikt alltid å beskytte enhver av de ukrenkelige borger-rettighetene for enkelt-mennesket, den naturlige familien og nasjonen. For offentlig ansatte politikere, dommere, instanser, ideologier, religioner eller andre å krenke en eller flere menneskerettigheter for en eller flere medborgere er kriminalitet som må og skal effektivt, kompetent og adekvat repareres og straffe-forfølges - for at ikke medmennesker, samfunnet, verden og menneskerettighetene skal ødelegges.

Det er meget viktig ikke å bagatellisere, forfalske eller normalisere en eller flere menneskeretts-krenkelser.

Enhver offentlig menneskeretts-krenkelse som ikke effektivt og real-kompetent stoppes og repareres er og blir som et hull i en enormt stor demning som brister.

Offentlig hovmod uten ydmykhet er forhastede slutninger, grådighet, snever egoisme, menneske-forakt og ødeleggelse.

Offentlige politikere og andre offentlig ansatte som medvirker i eller for å krenke en eller flere menneskerettigheter for en eller flere borgere er kriminelle og fiender av enkelt-mennesket, samfunnet og verden.

Summa summarium, i henhold til menneskeretts-konvensjonene er det altomfattende hoved-formålet med all politikk og lovgivning rettferdig å forbedre trivselen og tryggheten for enhver av samfunnets borgere, uten å diskriminere eller forurette noen.

*

Hilsen fra

Rune Leander Hansen
